

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 06/61167 en 06/61171 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 22 februari 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 december 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 22 februari 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 13 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 26 maart 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. R. van der Spoel, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Spoel
Lid van de enkelvoudige kamer

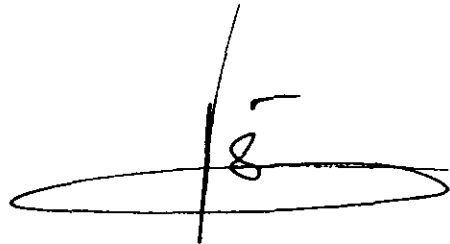
w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 16 oktober 2007

345.

Verzonden: 16 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

rechtbankzittingsplaats Zwolle

sector bestuursrecht

voorzieningenrechter

AFSCHRIFT

Awb 06/61171 (voorlopige voorziening)

Awb 06/61167 (beroep)

UITSPRAAK

inzake:

geboren op
van Iraakse nationaliteit,
IND dossiernummer 0611.05.0007,
gemachtigde: mr. A.J. de Boer,
verzoeker;

tegen:

DE MINISTER VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage,

vertegenwoordigd door mr. A. Flos, ambtenaar ten departemente, verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Op 3 november 2006 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 14 december 2006 heeft verweerder de aanvraag afgewezen, omdat Griekenland verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.
- 1.2 Bij brief van 14 december 2006 is daartegen beroep ingesteld. Verzoeker mag de behandeling van het beroep niet in Nederland afwachten. Bij verzoekschrift van 14 december 2006 is verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot in beroep is beslist.
- 1.3 Het verzoek is ter zitting van 13 februari 2007 behandeld. Verzoeker is verschenen bij zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 De voorzieningenrechter stelt vast dat voldaan wordt aan de voorwaarden als bedoeld in artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb). De rechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van verzoeker in afwachting van de beslissing op beroep moet worden verboden.
- 2.2 Op 17 maart 2003 is de Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (Vo 343/2003) in werking getreden. Vo 343/2003 is van toepassing op asielverzoeken die zijn ingediend vanaf 1 september 2003.

regnr: Awb 06/61171 (voorlopige voorziening)
Awb 06/61167 (beroep)

-2-

- 2.3 Ingevolge artikel 30, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien een ander land, partij bij het Vluchtelingenverdrag ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.
- 2.4 Griekenland heeft het overnameverzoek op grond van artikel 10, eerste lid, Vo 343/2003 aanvaard.
- 2.5 Artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003 geeft verweerder het recht om, in afwijking van het bepaalde in artikel 3, eerste lid, juncto de artikelen 5 tot en met 14, Vo 343/2003 het asielverzoek te behandelen.
- 2.6 Verzoeker heeft aangevoerd dat wat betreft Griekenland niet uitgegaan kan worden van het interstatelijk vertrouwensbeginsel. Verzoeker heeft er geen vertrouwen in dat de Griekse autoriteiten zijn asielaanvraag serieus zullen behandelen. Overdracht aan Griekenland zal dan ook in strijd zijn met het Vluchtelingenverdrag en leiden tot schending van het bepaalde in artikel 3 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).
- 2.7 De voorzieningenrechter overweegt in dit verband dat er in zijn algemeenheid van uitgegaan mag worden dat de lidstaten het beginsel van non-refoulement eerbiedigen. Het is aan de vreemdeling om op grond van concrete, op de individuele zaak betrokken feiten en omstandigheden aannemelijk te maken dat dit in dit geval wat betreft Griekenland anders is.
- 2.8 Verzoeker is hierin niet geslaagd. Verzoeker heeft gewezen op op de in het rapport van de UNHCR van 1 november 2004 ("On important aspects of Refugee Protection in Greece") en het rapport van Amnesty International ("Greece: Out of the Spotlight: The rights of foreigners and minorities are still a grey area") neergelegde bevindingen. Voorts heeft verzoeker gewezen op het onderzoek dat is verricht door de Europese commissie die is belast met het toezicht op de naleving van de bepalingen uit de (Dublin II-)Verordening. Dat onderzoek is voortgekomen uit het eerdergenoemde rapport van de UNHCR.
- 2.9 De voorzieningenrechter stelt vast dat niet in geschil is dat verzoeker nog geen asielverzoek in Griekenland heeft ingediend, maar enkel op doorreis was door Griekenland via de luchthaven van Athene. Het voert naar het oordeel van de voorzieningenrechter te ver om in deze situatie, waarin verzoeker in het geheel geen poging heeft ondernomen een asielverzoek in Griekenland in te dienen, louter uit het feit dat er een onderzoek is verricht door voornoemde commissie, de vergaande conclusie te trekken dat er concrete aanwijzingen zijn om te veronderstellen dat Griekenland in deze gevallen zijn verdragsverplichtingen niet nakomt en dat er om die reden aanleiding zou zijn te oordelen dat verweerder het asielverzoek van verzoeker aan zich had dienen te trekken. Hierbij acht de rechter van belang dat de aandacht die in het UNHCR-rapport in paragraaf 1.6 is besteed aan de naleving van de zogeheten Dublin II-Verordening ook enkel verband houdt met de situatie waarin daadwerkelijk een asielverzoek is ingediend.
- 2.10 Gelet hierop zijn de verwijzingen naar de standpunten van de UNHCR, Amnesty International en het onderzoek door de hiervoor genoemde commissie naar het oordeel van de voorzieningenrechter onvoldoende concreet om aan te nemen dat verzoeker bij terugkeer naar Griekenland een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM zal staan te wachten.
- 2.11 Het beroep van verzoeker op de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft en de inhoud van de verleende bescherming (Definitierichtlijn) maakt dit niet anders.

regnr: Awb 06/61171 (voorlopige voorziening)
Awb 06/61167 (beroep)

-3-

Hiertoe overweegt de voorzieningenrechter dat verzoeker niet concreet heeft kunnen aangeven in welk opzicht en waaruit blijkt dat deze richtlijn voor hem persoonlijk relevant is.

- 2.12 Verzoeker voert voorts aan dat de omstandigheid dat zijn broer in Nederland als vluchteling is toegelaten uit het oogpunt van zorgvuldigheid en efficiëncy reden is om de inhoudelijke beoordeling van het relaas in Nederland te laten plaatsvinden. Verder verzoekt hij wegens humanitaire redenen met zijn broer herenigd te worden. Verzoeker is afhankelijk van zijn broer aangezien zijn broer hem kan ondersteunen zijn in Irak opgelopen trauma te verwerken.
- 2.13 Op grond van artikel 15, eerste lid, Vo 343/2003 kan iedere lidstaat, ook wanneer hij met toepassing van de in deze verordening vastgestelde criteria niet verantwoordelijk is voor de behandeling, gezinsleden en andere afhankelijke familieleden herenigen op humanitaire gronden, in het bijzonder op grond van familiebanden of op culturele gronden. In dat geval behandelt deze lidstaat op verzoek van een andere lidstaat het asielverzoek van de betrokkene. De beide betrokkenen moeten hun instemming geven.
- 2.14 Op grond van artikel 2, onder i, Vo 343/2003 wordt verstaan onder "gezinsleden", voor zover het gezin reeds in het land van herkomst bestond, de volgende leden van het gezin die op het grondgebied van de lidstaat aanwezig zijn:
- a) de echtgenoot van de asielzoeker of de ongehuwde partner met wie een duurzame relatie wordt onderhouden, indien in de wetgeving of de praktijk van de betrokken lidstaat ongehuwde paren en gehuwde paren op een vergelijkbare manier worden behandeld in het kader van het vreemdelingenrecht;
 - b) de minderjarige kinderen van paren zoals bedoeld onder a, of van de asielzoeker, mits zij ongehuwd en afhankelijk zijn, ongeacht of zij volgens de nationale wetgeving wettige, buitenechtelijke of geadopteerde kinderen zijn;
 - c) de vader, moeder of voogd wanneer de asielzoeker of vluchteling minderjarig en ongehuwd is.
- 2.15 Gelet op deze definitie van "gezinsleden" is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder verzoeker niet als gezinslid in de zin van Vo 343/2003 hoefde aan te merken. Tevens heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat niet is gebleken van een bepaalde afhankelijkheid tussen verzoeker en zijn broer. De enkele niet onderbouwde stelling van verzoeker in beroep dat hij in aanwezigheid van zijn broer zijn in Irak opgelopen trauma's gemakkelijker zal kunnen verwerken, is onvoldoende om anders te oordelen, evenals de stelling dat zijn asielrelaas ondersteund kan worden. Daarbij acht de voorzieningenrechter van belang dat verzoeker niet van plan was in Nederland te verblijven, maar heeft gesteld dat hij onderweg was naar Zweden. De voorzieningenrechter is dan ook van oordeel dat verweerder geen aanleiding behoefde te zien om de behandeling van de asielaanvraag van verzoeker op grond van artikel 3, tweede lid, juncto artikel 15 Vo 434/2003, aan zich te trekken.
- 2.16 Gelet op het voorgaande dient het verzoek afgewezen te worden. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:86 Awb, tevens het beroep ongegrond.
- 2.17 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het verzoek redelijkerwijs heeft moeten maken.

regnr. Awb 06/61171 (voorlopige voorziening)
Awb 06/61167 (beroep)

-4-

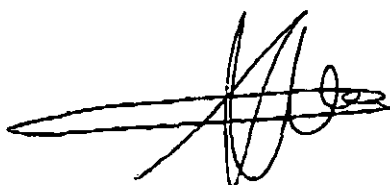
3 BESLISSING

De voorzieningenrechter

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
- verklaart het beroep, geregistreerd onder Awb 06/61167, ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E.W. Akkerman en in het openbaar uitgesproken in
tegenwoordigheid van mr. A. Wisman als griffier op

22 FEB. 2007

Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.
Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 22 FEB. 2007

VOOR AFSCHEFFEN CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTER AANKLAGER WENHAGE

BRUINSMA ADVOCATEN

Toevoeging is aangevraagd

HOGER BEROEP

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenkamer
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Betreft mijn cliënt: ;
geboren op .
van Iraakse nationaliteit
Dossiernr: 0611-05-0007
V-nr:
Proceduren: 06/61171

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
13 MRT 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op , van Iraakse nationaliteit, thans
verblijvende in het Detentiecentrum Zeist, te dezer zake domicilie kiezende te
Lemmer, aan de Nieuwburen no. 32, ten kantore van de advocaat en procureur Mr
A.J. de Boer die in deze door appellant bepaaldelijk gevolmachtigd is tot het instellen
van het hoger beroep en als zodanig voor appellant zal optreden en dit hoger beroep
zal ondertekenen.

1.

Appellant heeft op 14 december 2006 beroep ingesteld bij de Rechtbank te 's-Gravenhage tegen de afwijzende beschikking van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie d.d. 14 december 2006. Bij zijn uitspraak van 22 februari 2007 heeft de Rechtbank het beroep van appellant ongegrond verklaard (productie 1).

2.

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 22 februari 2007. Naar aanleiding van deze uitspraak dient appellant thans hoger beroep in bij uw Afdeling. Appellant meent dat hij procesbelang heeft bij zijn appèl. Hij dreigt immers uit Nederland te worden gezet, nu de uitspraak van de Rechtbank negatief is.

**GRIEVEN NAAR AANLEIDING VAN DE UITSpraak VAN DE RECHTBANK TE 'S-
GRAVENHAGE, NEVENZITTINGSPLAATS ZWOLLE-LELYSTAD D.D. 22
FEBRUARI 2007**

Appellant is van mening dat de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, bij uitspraak van 22 februari 2007, ten onrechte het volgende heeft geoordeeld: *"Verzoeker heeft aangevoerd dat wat betreft Griekenland niet uitgegaan kan worden van het interstatelijk vertrouwensbeginsel. Verzoeker heeft er geen vertrouwen in dat de Griekse autoriteiten zijn asielaanvraag serieus zullen behandelen. Overdracht aan Griekenland zal dan ook in strijd zijn met het Vluchtelingenverdrag en leiden tot schending van het bepaalde in artikel 3 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).*

De voorzieningenrechter overweegt in dit verband dat er in zijn algemeenheid van uitgegaan mag worden dat de lidstaten het beginsel van non-refoulement eerbiedigen. Het is aan de vreemdeling om op grond van concrete, op de individuele zaak betrokken feiten en omstandigheden aannemelijk te maken dat dit in dit geval wat betreft Griekenland anders is. Verzoeker is hierin niet geslaagd. (...)

De voorzieningenrechter stelt vast dat niet in geschil is dat verzoeker nog geen asielverzoek in Griekenland heeft ingediend, maar enkel op doorreis was in Griekenland via de luchthaven van Athene. Het voert naar het oordeel van de voorzieningenrechter te ver om in deze situatie, waarin verzoeker in het geheel geen pogingen heeft ondernomen een asielverzoek in Griekenland in te dienen, louter uit het feit dat er een onderzoek is verricht door voornoemde commissie, de verregaande conclusie te trekken dat er concrete aanwijzingen zijn om te veronderstellen dat Griekenland in deze gevallen zijn verdragsverplichtingen niet nakomt en dat er om die reden aanleiding zou zijn te oordelen dat verweerder het asielverzoek van verzoeker aan zich had dienen te trekken. (...).

Gelet hierop zijn de verwijzingen naar de standpunten van de UNHCR, Amnesty International en het onderzoek door de hiervoor genoemde commissie naar het oordeel van de voorzieningenrechter onvoldoende concreet om aan te nemen dat verzoeker bij terugkeer naar Griekenland een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM zal staan te wachten. (...).

Verzoeker voert voorts aan dat de omstandigheid dat zijn broer in Nederland als vluchteling is toegelaten uit het oogpunt van zorgvuldigheid en efficiency reden is om de inhoudelijke beoordeling van het relaas in Nederland te laten plaatsvinden. Verder verzoekt hij wegens humanitaire redenen met zijn broer herenigd te worden. Verzoeker is afhankelijk van zijn broer aangezien zijn broer hem kan ondersteunen zijn in Irak opgelopen trauma te verwerken. (...).

Gelet op deze definitie van "gezinsleden" is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder verzoeker niet als gezinslid in de zin van Vo 343/2003 hoefde aan te merken. Tevens heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat niet is gebleken van een bepaalde afhankelijkheid tussen verzoeker en zijn broer. De enkele niet onderbouwde stelling van verzoeker in beroep dat hij in aanwezigheid van zijn broer zijn in Irak opgelopen trauma's gemakkelijker zou kunnen verwerken, is onvoldoende om anders te oordelen, evenals zijn stelling dat zijn asielrelaas ondersteund kan worden. (...).

Gelet op het voorgaande dient het verzoek afgewezen te worden. (...). Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het verzoek redelijkerwijs heeft moeten maken".

Toelichting:

Appellant is van mening dat de voorzieningenrechter in de aangevallen uitspraak ten onrechte voorbij is gegaan aan de in het rapport van de UNHCR van 1 november 2004 en het rapport van Amnesty International neergelegde bevindingen. Ook is de voorzieningenrechter naar de mening van appellant al te lichtvaardig voorbijgegaan aan het onderzoek dat is verricht door de Europese commissie die is belast met het toezicht op de naleving van de bepalingen uit de (Dublin II-)verordening. Dat onderzoek is voortgekomen uit het eerder genoemde rapport van de UNHCR. Appellant blijft van mening dat een dergelijk onderzoek reeds voldoende aanleiding vormt om niet zondermeer van het interstatelijk vertrouwensbeginsel uit te gaan. De Minister had naar de mening van appellant derhalve nader dienen te motiveren waarom desondanks ook in deze zaak wordt vastgehouden aan het interstatelijk vertrouwensbeginsel. Ten onrechte heeft de voorzieningenrechter één en ander in de aangevallen uitspraak miskend.

Nimmer is door de Minister in de onderhavige procedure gesteld dat het niet juist danwel ongeloofwaardig zou zijn dat appellant in de aanwezigheid van zijn broer zijn in Irak opgelopen trauma's gemakkelijker kan verwerken. Indien de Minister het daarmee niet eens zou zijn, dan diende de Minister dit immers nadrukkelijk aan te geven. De voorzieningenrechter is in de aangevallen uitspraak derhalve te ver gegaan door op de stoel van het bestuur te gaan zitten en door te oordelen dat het niet zou gaan om een 'enkele niet onderbouwde stelling van verzoeker'.

Appellant is getraumatiseerd geraakt in zijn land van herkomst en heeft in Nederland voor het eerst weer enige rust kunnen vinden bij zijn in Nederland verblijvende familieleden, in het bijzonder bij zijn in Nederland woonachtige broer. Daardoor is het voor hem makkelijker zijn in Irak opgelopen trauma's te verwerken. In Griekenland heeft appellant geen enkele familie wonen. Ten onrechte is daarmee door de Minister geen enkele rekening gehouden en ten onrechte heeft de voorzieningenrechter in de aangevallen uitspraak daar evenmin rekening mee gehouden. Het trauma van appellant is tot op heden niet door de Minister ter sprake gebracht, omdat de Minister er ten onrechte van uit gaat dat appellant dient te worden overgedragen aan Griekenland en dat derhalve zijn asielrelaas er niet toe doet.

REDENEN WAAROM appellant zich wendt tot uw Afdeling Bestuursrechtspraak met het eerbiedige verzoek de bestreden uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 22 februari 2007 te vernietigen, met veroordeling van de Staat der Nederlanden in de proceskosten in beide instanties.

Lemmer, 13 maart 2007

bepaaldelijk gevolmachtigde
Mr A.J. de Boer